

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามสำหรับการวิจัย

แบบสอบถามสำหรับการวิจัย

เรื่อง

ความตระหนักต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรนันทนาการฐานป่าไม้ของผู้นำเขื่อนน้ำตกโดนงช้าง
จังหวัดสงขลา

คำชี้แจง

1) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์

- 1 เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานของผู้นำเขื่อน
- 2 เพื่อประเมินความตระหนักต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรนันทนาการฐานป่าไม้ของผู้นำเขื่อน
- 3 เพื่อเปรียบเทียบความตระหนักต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรนันทนาการฐานป่าไม้ของผู้นำเขื่อน
- 4 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้นำเขื่อนเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะ
- 5 เพื่อกำหนดแนวทางและกิจกรรมในการอนุรักษ์ทรัพยากรนันทนาการฐานป่าไม้ของน้ำตกโดนงช้าง ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการผู้นำเขื่อน

2) ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามจะนำไปใช้ในการวิจัยประกอบการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา สาขาเกษตรศาสตร์และสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช โดยวิเคราะห์ข้อมูลเป็นภาพรวม

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงที่กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามที่เป็นประโยชน์สำหรับงานวิจัย

(นางสาวศุทธา สุนันทกรณ)

นักศึกษาปริญญาเกษตรศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาเกษตรศาสตร์และสหกรณ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

แบบสอบถามสำหรับการวิจัย เรื่อง ความตระหนักต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรนันทนาการฐานป่าไม้
ของผู้มาเยือนน้ำตกโตนงาช้าง จังหวัดสงขลา

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงใน ☐ ที่เป็นคำตอบ

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. อายุ (เกิน 6 เดือนนับเป็น 1 ปี)

☐ 1. น้อยกว่า 20 ปี	☐ 2. 20-29 ปี	☐ 3. 30-39 ปี
☐ 4. 40-49 ปี	☐ 5. 50-59 ปี	☐ 6. 60 ปีขึ้นไป

2. สำเร็จการศึกษา/กำลังศึกษาในระดับ

☐ 1. ต่ำกว่าชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	☐ 2. มัธยมศึกษาตอนปลาย/
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ |
|--|--|

☐ 3. อนุปริญญา/ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

☐ 4. ปริญญาตรี

☐ 5. สูงกว่าปริญญาตรี

3. อาชีพหลัก

☐ 1. เกษตรกร	☐ 2. พนักงานรัฐวิสาหกิจ
☐ 3. รับราชการ	☐ 4. ลูกจ้าง/พนักงานบริษัทห้างร้าน
☐ 5. รับจ้าง/อาชีพอิสระ	☐ 6. ประกอบธุรกิจ/ค้าขาย
☐ 7. ยังเป็นนักเรียน/นักศึกษา	☐ 8. อื่นๆ(กรุณาระบุ).....

4. ภูมิลำเนา

☐ 1. จังหวัดสงขลา	☐ 2. จังหวัดอื่นๆ ในภาคใต้
☐ 3. จังหวัดในภาคอื่น (โปรดระบุ).....	

5. รายได้ต่อเดือน

☐ 1. ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท	☐ 2. 5,001 – 10,000 บาท
☐ 3. 10,001 – 15,000 บาท	☐ 4. มากกว่า 15,000 บาท

6. วัตถุประสงค์ของท่านในการเดินทางมาเยือนน้ำตกโตนงาช้าง(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ 1. เพื่อเล่นน้ำตก	☐ 2. เพื่อศึกษาธรรมชาติ
☐ 3. เพื่อปิกนิก/รับประทานอาหาร	☐ 4. เพื่อถ่ายภาพ
☐ 5. อื่นๆ (โปรดระบุ).....	

ตอนที่ 1 (ต่อ)

7. ท่านเคยเดินทางมาเยือนน้ำตกโดนงาซ้างหรือไม่

☐ 1. ไม่เคยมาก่อน (ครั้งนี้เป็นครั้งแรก)	☐ 2. เคยมา จำนวน 2-7 ครั้ง
☐ 3. เคยมา จำนวน 8 ครั้งขึ้นไป	

8. กลุ่มเดินทางในครั้งนีของท่าน

☐ 1. กลุ่มเพื่อน	☐ 2. กลุ่มครอบครัว
☐ 3. เดินทางมาคนเดียว	☐ 4. กลุ่มผสมระหว่างครอบครัวและเพื่อน

☐ 5. อื่นๆ (โปรดระบุ).....

9. แหล่งที่ท่านได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับน้ำตกโดนงาซ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ 1. เจ้าหน้าที่ภาครัฐ/หน่วยงานการท่องเที่ยว	☐ 2. เพื่อน/สมาชิกในครอบครัว/คนรู้จัก
☐ 3. รายการโทรทัศน์/วิทยุ	☐ 4. อินเทอร์เน็ต
☐ 5. บทความ/ข่าวจากสื่อสิ่งพิมพ์	☐ 6. หนังสือ/วารสาร
☐ 7. แผ่นพับประชาสัมพันธ์	

10. ความถี่ในการเข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์ป่าไม้ เช่น ปลูกต้นไม้ในวันสำคัญ

การเข้าร่วมกิจกรรมลดภาวะโลกร้อน การส่งผลงานเกี่ยวกับป่าไม้เข้าประกวด

☐ 1. ไม่เคยร่วมกิจกรรมเลย	☐ 2. 1 ครั้ง/ปี
☐ 3. 2-3 ครั้ง/ปีขึ้นไป	☐ 3. 4 ครั้ง/ปีขึ้นไป

11. ความถี่ในการเดินทางท่องเที่ยวของท่านในแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติโดยรวม

☐ 1. ไม่เคยท่องเที่ยวเลย	☐ 2. 1 ครั้ง/ปี
☐ 3. 2-3 ครั้ง/ปีขึ้นไป	☐ 3. 4 ครั้ง/ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรนันทนาการฐานป่าไม้

ข้อความ	ไม่ใช่	ใช่
1. หลักการอนุรักษ์ทรัพยากร คือการใช้อย่างยั่งยืนการฟื้นฟูสิ่งเสื่อมโทรมและการสงวนของหายาก		
2. การอนุรักษ์และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติจะสามารถสร้างผลกำไรในอนาคต คือ มีแหล่งท่องเที่ยวที่สวยงามสมบูรณ์ตลอดไป		
3. การบริการให้ความรู้และสื่อความหมายธรรมชาติสามารถสร้างความตระหนักในคุณค่าของป่าไม้และสิ่งแวดล้อมได้		
4. น้ำที่อยู่ในแหล่งน้ำตามธรรมชาติสามารถใช้ประโยชน์และไม่สูญหายหรือหมดไปเช่นเดียวกับน้ำในวัฏจักร		
5. น้ำตกที่มีชื่อเสียงมากจะมีผู้มาเยือนจำนวนมากจนเกิดความแออัด เป็นเหตุให้สภาพธรรมชาติเสียหาย		
6. ความสวยงามของน้ำตกวัดจากปริมาณน้ำ ความสูง จำนวนชั้นน้ำตก พรรณไม้บริเวณน้ำตก และความอุดมสมบูรณ์ของป่าบริเวณน้ำตก		
7. ระดับความรุนแรงของผลกระทบในแหล่งทรัพยากรนันทนาการเพิ่มขึ้นตามปริมาณผู้มาเยือน		
8. การพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสม กลมกลืนกับสภาพธรรมชาติ เป็นเครื่องมือหนึ่งที่ช่วยควบคุมพฤติกรรมของผู้มาเยือนได้		
9. การอนุรักษ์คือการห้ามมิให้เข้าไปใช้ประโยชน์พื้นที่ หรือห้ามมิให้นำทรัพยากร มาใช้ประโยชน์		
10. การทิ้งกันบูหรือลงน้ำ การใช้สับ ขนหมู การปัสสาวะลงน้ำ เป็นสิ่งที่สามารถทำได้ เนื่องจากธรรมชาติสามารถดูดซับของเสียได้เอ		
11. ขยะทำให้เกิดปัญหาอากาศเสีย น้ำเสีย และเป็นแหล่งพาหะนำโรค		
12. กล่องโฟมมีการย่อยสลายที่รวดเร็วกว่าขยะชนิดอื่น ๆ		

ตอนที่ 3 ความตระหนักต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรนันทนาการฐานป่าไม้

ข้อความ	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
<u>ด้านการรู้คุณค่าและวางแผนในทรัพยากร</u>					
1. การปรับปรุงแหล่งนันทนาการในพื้นที่ธรรมชาติมากเกินไป จะทำให้สูญเสียสภาพเดิมทางธรรมชาติ					
2. ควรมีการสื่อความหมาย เพื่อให้ผู้มาเยือนได้ตระหนักถึงคุณค่าและความสำคัญของทรัพยากรป่าไม้					
3. การทิ้งขยะลงในน้ำตก หรือบริเวณน้ำตก ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม					
4. เพื่อเป็นการอนุรักษ์แหล่งนันทนาการทางธรรมชาติ ควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่ดูแลและรักษาสถานที่ให้เพียงพอ					
5. รัฐควรทุ่มงบประมาณเพื่อให้งานด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ประสบความสำเร็จ					
<u>ด้านการใช้ประโยชน์ทรัพยากรอย่างยั่งยืน</u>					
6. ควรปล่อยให้ทรัพยากรธรรมชาติในแหล่งนันทนาการได้ฟื้นตัว ไม่ควรเปิดให้ใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่ตลอดทั้งปี					
7. น้ำตกเป็นทรัพยากรที่ควรใช้ให้เกิดประโยชน์คุ้มค่า ยาวนาน และฟื้นฟูไม่ให้เสื่อมสภาพลง					
8. ท่านทิ้งขยะในถังขยะหรือในจุดที่ทางเขตรักษาพันธุ์ฯ จัดไว้ให้เท่านั้น					
9. ไม่ควรขีดเขียนลงบนต้นไม้ ก้อนหิน หรือบริเวณอาคารสถานที่					
10. ควรมีการศึกษาและประเมินผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการใช้ประโยชน์ด้านการท่องเที่ยว เพื่อให้เกิดการแก้ปัญหาอย่างยั่งยืน					

ตอนที่ 3 (ต่อ)

ข้อความ	ไม่เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	เห็น ด้วย	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
<u>ด้านการปฏิบัติตามกฎข้อบังคับ</u>					
11. ไม่ควรเข้มงวดในการเก็บค่าธรรมเนียมในการเข้า เขตรักษาพันธุ์ฯ					
12. ทุกคนควรปฏิบัติตามระเบียบและข้อควรปฏิบัติ ต่างๆ ที่เขตรักษาพันธุ์ฯ กำหนดไว้อย่างเคร่งครัด					
13. ควรมีการสอดส่องตรวจตราให้ผู้มาเยือนให้ปฏิบัติ ตาม กฎระเบียบอย่างเคร่งครัด และลงโทษผู้ที่ฝ่าฝืน อย่างจริงจัง					
14. ไม่ควรออกนอกเส้นทางศึกษาธรรมชาติ เพื่อช่วย ลดการเหยียบย่ำพืชพรรณ					
15. เพื่อเป็นการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ควรมีการ บังคับใช้กฎหมายที่เข้มงวด					
<u>ด้านการมีส่วนร่วมในการดูแลรักษาทรัพยากร</u>					
16. ท่านประกอบกิจกรรมนันทนาการอย่างระมัดระวัง เพื่อไม่ให้เป็นการรบกวนสัตว์ หรือทำลายพืชพรรณ					
17. ทุกคนต้องช่วยกันอนุรักษ์ทรัพยากรนันทนาการ ฐานป่าไม้อย่างจริงจัง					
18. การอนุรักษ์ทรัพยากรนันทนาการฐานป่าไม้เริ่มได้ ที่ตัวเราเอง					
19. ควรปล่อยให้เจ้าหน้าที่ในการอนุรักษ์ทรัพยากรเป็น ของเจ้าหน้าที่ที่ดูแลพื้นที่น้ำตก					
20. การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว ควรทำควบคู่ไป กับขอความร่วมมือให้ช่วยกันบำรุงรักษาแหล่ง นันทนาการ					

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะของผู้มาเยือน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงใน ☐ ที่เป็นคำตอบและเขียนคำตอบลงในช่องว่างที่เว้นไว้

ประเด็นในการจัดการ	ระดับความรุนแรง ของปัญหา					โปรคระบุปัญหา	ข้อเสนอแนะ		
	น้อย $\longleftrightarrow$ มาก								
	1	2	3	4	5				
1. ด้านการจัดการพื้นที่ (เช่น สถานที่ อาคาร และบริเวณโดยรอบน้ำตก)									
2. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (เช่น ห้องน้ำ ร้านอาหาร ลานจอดรถ ตู้โทรศัพท์ ม้านั่ง)									
3. ด้านการให้บริการ ความรู้ ป้ายสื่อความหมาย/ ป้ายเตือน									

ตอนที่ 4 (ต่อ)

ประเด็นในการจัดการ	ระดับความรุนแรง ของปัญหา					โปรตระบุปัญหา	ข้อเสนอแนะ		
	น้อย ← → มาก								
	1	2	3	4	5				
4. ด้านการให้บริการของ เจ้าหน้าที่									
5. ด้านพฤติกรรมของ ผู้มาเยือน/นักท่องเที่ยว									
6. ด้านสวัสดิภาพของ ผู้มาเยือน (ความปลอดภัย)									
7. อื่นๆ(โปรตระบุ)									

ภาคผนวก ข

การทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ตารางผนวกที่ 1 การทดสอบมาตรวัดความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรนันทนาการฐานป่าไม้

ข้อที่	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Alpha if Item Deleted
1	13.7772	4.4080	.1407	.6560
2	13.7473	4.2384	.2446	.6451
3	13.7500	4.3134	.1796	.6524
4	13.5163	3.7600	.3366	.6290
5	13.6033	3.9730	.2607	.6428
6	13.5924	3.8334	.3418	.6279
7	13.6766	4.0232	.3008	.6358
8	13.6793	4.1585	.2052	.6504
9	13.4592	3.5624	.4298	.6087
10	13.3342	3.5256	.4257	.6093
11	13.7038	4.1382	.2516	.6434
12	13.2174	3.6529	.3657	.6230

Reliability Coefficients

N of Cases = 368.0

N of Items = 12

Alpha = .6563

ตารางผนวกที่ 2 การทดสอบมาตรวัดความตระหนักในการการอนุรักษ์ทรัพยากรนันทนาการ
ฐานป่าไม้

ข้อที่	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
1	80.0633	99.3716	.4244	.8900
2	79.4644	100.4081	.6278	.8834
3	79.5356	99.1224	.5114	.8862
4	79.5435	99.8784	.6379	.8830
5	79.5752	99.1233	.6864	.8817
6	80.1715	102.1319	.2941	.8950
7	79.6095	99.3762	.6300	.8829
8	79.3931	99.5831	.6904	.8819
9	79.4406	99.9455	.5741	.8844
10	79.5251	98.8585	.7144	.8810
11	80.2718	102.6217	.2670	.8963
12	79.4960	98.9226	.6761	.8818
13	79.4960	100.6475	.6396	.8834
14	79.5937	100.9562	.5328	.8856
15	79.6359	98.8036	.6653	.8819
16	79.5462	100.9152	.5815	.8845
17	79.4565	99.6562	.6747	.8822
18	79.3958	101.2239	.6168	.8840
19	80.4459	107.6340	.0374	.9084
20	79.4327	99.9340	.5742	.8844

Reliability Coefficients

N of Cases = 379.0

N of Items = 20

Alpha = .8913

ภาคผนวก ค

หลักการและเหตุผลแผนแม่บทการอนุรักษ์สัตว์ป่า
และพระราชกฤษฎีกาประกาศให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าไผ่ทองคำ

หลักการและเหตุผลแผนแม่บทการอนุรักษ์สัตว์ป่า

สัตว์ป่าเป็นหนึ่งในองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดส่วนหนึ่งของระบบนิเวศของป่า สัตว์ป่าเป็นตัวช่วยเร่งให้เกิดการหมุนเวียนของพลังงานในระบบนิเวศของป่า จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการรักษาระบบความสมดุลทางธรรมชาติและทำให้ระบบนิเวศมีความมั่นคง บางครั้งสัตว์ป่าจึงถูกใช้เป็นตัวชี้วัดคุณภาพของทรัพยากรป่าไม้ ในทางกลับกันสถานภาพทรัพยากรป่าไม้ก็ส่งผลโดยตรงต่ออากาศอยู่ของสัตว์ป่าที่อาศัยอยู่ในพื้นที่นั้นด้วยเช่นกัน เพราะระบบนิเวศของป่าไม้และสัตว์ป่ามีการเกื้อกูลกันจนไม่สามารถแยกออกจากกันได้ ทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่าจึงเป็นสิ่งที่ต้องดำเนินการจัดการควบคู่กันไป

การลดลงของพื้นที่ป่าในประเทศไทยเริ่มขึ้นในทันทีเมื่อมีการเปิดประเทศเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจ และสังคมของประชาคมโลก เงินตราที่ใช้ในการพัฒนาประเทศไปสู่ความทันสมัยในช่วงปลายปี พ.ศ. ที่ 2440 เป็นเงินภาษีที่รัฐได้จากการเปิดสัมปทานทำไม้ ที่มีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว โดยปราศจากการควบคุม จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2484 รัฐบาลจึงต้องออกกฎหมายเพื่อควบคุมกิจกรรมการทำไม้ดังกล่าว ต่อมาแหล่งเงินตราที่ใช้ในการพัฒนาประเทศเปลี่ยนจากไม้ไปเป็นการส่งสินค้าทางการเกษตรที่ส่งไปจำหน่ายต่างประเทศ หลังจากที่มีการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 1 ในปีพ.ศ. 2504 ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงภาคการเกษตรของประเทศไทยอย่างรวดเร็ว จากวิธีทำการเกษตรเพื่อจำหน่ายภายในประเทศถูกขยายเป็นการทำการเกษตรเพื่อการส่งออก ยังผลให้เกิดการขยายตัวของพื้นที่เกษตรกรรม ซึ่งทำให้ในช่วง 4 ทศวรรษที่ผ่านมาพื้นที่ป่าไม้ในประเทศไทยลดลงอย่างรวดเร็ว จากที่เคยมีพื้นที่ป่าของประเทศประมาณ 171 ล้านไร่ หรือร้อยละ 53.33 ของพื้นที่ประเทศ ในปี พ.ศ. 2504 ลดลงเหลือเพียง 107 ล้านไร่ หรือประมาณร้อยละ 33.40 ของพื้นที่ประเทศ ในปี 2543 นอกจากนั้นในพื้นที่ 107 ล้านไร่ที่เหลืออยู่ ยังมีสภาพเป็นกลุ่มป่าขนาดต่างๆ กัน ตั้งแต่หลายสิบไร่จนถึงหลายล้านไร่ ทำให้ไม่ติดต่อกัน ทำให้มีผลต่อการลดลงของจำนวนประชากรสัตว์ป่าในระยะยาว การลดลงอย่างรวดเร็วของพื้นที่ป่าไม้ซึ่งเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่า ย่อมมีผลกระทบอย่างรุนแรงและเป็นเหตุให้สัตว์ป่าลดจำนวนลงอย่างรวดเร็วเช่นเดียวกัน จนทำให้สัตว์ป่าบางชนิดต้องสูญพันธุ์ไปจากประเทศไทยและบางชนิดที่ปริมาณลดลงจนใกล้สูญพันธุ์

สัตว์ป่าเป็นทรัพยากรที่อำนวยประโยชน์แก่มวลมนุษยชาติอย่างต่อเนื่องและยาวนาน โดยสัตว์ป่าเป็นแหล่งอาหารโปรตีนที่สำคัญของชุมชนโดยเฉพาะชุมชนรอบป่า สัตว์ป่าจึงกลายเป็นทั้งแหล่งอาหารและเศรษฐกิจที่สำคัญของพื้นที่บริเวณแหล่งอาศัยของสัตว์ป่า นอกจากนี้

เมื่อการติดต่อสื่อสารและเทคโนโลยีด้านต่างๆ ทันสมัยขึ้น การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์ป่าจึงมีมากขึ้นทั้งปริมาณและรูปแบบการใช้ประโยชน์จากเดิมที่เราใช้สัตว์ป่าเป็นเพียงอาหาร ใช้แรงงาน และใช้เป็นพาหนะ ต่อมาได้พัฒนามาเป็นการนำสัตว์ป่ามาเลี้ยงหรือขายจนเป็นอาชีพที่ดำเนินการมาตั้งแต่สมัยสุโขทัย ดังเช่นคำจารึกที่พบในหลักศิลาจารึกว่า “ใครใคร่ค้าช้างค้า ใครใคร่ค้าม้าค้า” แสดงนัยว่า รัฐให้อิสระแก่ราษฎรในการค้าขายสัตว์ป่าต่อมาจำนวนสัตว์ป่าอาจถูกล่าจนมีจำนวนลดลง ในสมัยกรุงศรีอยุธยาจึงต้องออกมาตรการควบคุมการล่าสัตว์ป่าบางชนิด โดยเฉพาะช้างป่า ซึ่งจัดว่าเป็นสัตว์ที่ได้รับการคุ้มครองเป็นชนิดแรกในประเทศไทย

การอนุรักษ์สัตว์ป่าในประเทศไทยนั้นได้ดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรม ตั้งแต่ พ.ศ. 2503 หลังจากที่มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2503 โดยได้มีการกันพื้นที่ไว้เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่า ทั้งในรูปแบบของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าและเขตห้ามล่าสัตว์ป่า ปัจจุบันมีพื้นที่ที่ได้ประกาศเป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าและเขตห้ามล่าสัตว์ป่าแล้วประมาณ 25 ล้านไร่ นอกจากนี้ได้มีการกำหนดพื้นที่เพื่อการอนุรักษ์ในรูปแบบอุทยานแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 เป็นการช่วยส่งเสริมการอนุรักษ์สัตว์ป่าได้อีกทางหนึ่ง เนื่องจากพื้นที่ที่ได้รับการประกาศนี้ปัจจุบันเป็นที่อยู่อาศัยที่สำคัญของสัตว์ป่า โดยมีพื้นที่ที่ได้ประกาศเป็นอุทยานแห่งชาติแล้วประมาณ 43 ล้านไร่ ในปัจจุบันแนวทางการบริหารจัดการพื้นที่คุ้มครองใช้หลักการจัดการเชิงพื้นที่ หรือการจัดการเชิงระบบนิเวศ (Ecosystem Management) ซึ่งเป็นการทำงานเชิงบูรณาการ โดยการมีส่วนร่วมของประชาชน

นอกจากประเทศไทยจะได้มีการอนุรักษ์พื้นที่ไว้ให้เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่า และมีมาตรการควบคุมการล่าสัตว์ป่าแล้ว ยังได้ให้ความร่วมมือกับประชาคมโลกในการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์ป่า ด้วยการเข้าเป็นสมาชิกอนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ (Convention on International Trade in Endanger Species of Wild Fauna and Flora : CITES) ที่เป็นการร่วมมือของสมาชิกในการที่จะร่วมกันควบคุมและป้องกันการค้าสัตว์ป่าระหว่างประเทศ ตลอดจนเป็นภาคีสมาชิกอนุสัญญาความหลากหลายทางชีวภาพและอนุสัญญา RAMSAR ว่าด้วยการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำในการอนุรักษ์ชนิดและชนิดถิ่นที่อยู่อาศัยและสัตว์ป่าเหล่านั้น

ถึงแม้จะมีมาตรการประกาศพื้นที่ไว้เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่า และมีมาตรการในการควบคุมการใช้ประโยชน์จากสัตว์ป่าแล้ว แต่เมื่อสถานการณ์ในปัจจุบันได้มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วและมีปัจจัยภายนอกเข้ามามีผลกระทบต่อการดำรงอยู่ของสัตว์ป่าเสมอ เพื่อให้การอนุรักษ์มีประสิทธิภาพ ต่อเนื่อง และเป็นที่รับทราบของบุคคลที่เกี่ยวข้องของทุกสาขา กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจึงจำเป็นต้องมีการกำหนดทิศทางการบริหารจัดการทรัพยากร

สัตว์ป่าขึ้น ให้มีความชัดเจนและเป็นรูปธรรมโดยได้มีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและปัจจัยภายใน และภายนอก (SWOT Analysis) ตลอดจนได้มีการระดมความคิดเห็นจากทุกภาคส่วนของสังคม ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2546 จนถึงวันที่ 25 มีนาคม 2547 และนำผลการวิเคราะห์และข้อเสนอแนะดังกล่าวมาเป็นแนวคิดพื้นฐานในการจัดทำแผนแม่บทการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์ป่าแห่งชาติขึ้น เพื่อให้สัตว์ป่าสามารถดำรงเผ่าพันธุ์และอำนวยประโยชน์ต่อประชาชนในชาติอย่างยั่งยืนตลอดไป

สำนักอนุรักษ์สัตว์ป่า กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๑
เล่ม ๙๕ ตอนที่ ๗๑ ราชกิจจานุเบกษา ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๒๑

พระราชกฤษฎีกา
กำหนดบริเวณที่ดินป่าโตนงาช้าง ในท้องที่ตำบลท่าชะมวง
อำเภอรัษฎา ตำบลลุ่ม ตำบลทุ่งตำเสา อำเภอหาดใหญ่
จังหวัดสงขลา และตำบลทุ่งนัย อำเภอควนกาหลง
จังหวัดสตูล ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า
พ.ศ. ๒๕๒๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๒๑
เป็นปีที่ ๓๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดบริเวณที่ดินป่าโตนงาช้าง ในท้องที่ตำบลท่าชะมวง
อำเภอรัษฎา ตำบลลุ่ม ตำบลทุ่งตำเสา อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา และตำบลทุ่งนัย อำเภอควนกาหลง
จังหวัดสตูล ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๕ แห่งรัฐธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร
พุทธศักราช ๒๕๒๐ และมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๐๓
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินป่าโตนงาช้าง
ในท้องที่ตำบลท่าชะมวง อำเภอรัษฎา ตำบลลุ่ม ตำบลทุ่งตำเสา อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา
และตำบลทุ่งนัย อำเภอควนกาหลง จังหวัดสตูล ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๒๑”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้บริเวณที่ดินป่าโตนงาช้าง ในท้องที่ตำบลท่าชะมวง อำเภอรัษฎา
ตำบลลุ่ม ตำบลทุ่งตำเสา อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา และตำบลทุ่งนัย อำเภอควนกาหลง
จังหวัดสตูล ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราช
กฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์
นายกรัฐมนตรี

มาตราส่วน ๑ : ๑๐๐,๐๐๐

เมตร ๑,๐๐๐ ๐ ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ กิโลเมตร

	แนวเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า
	เขตจังหวัด
	เขตอำเภอ
	ทางหลวง ถนน
	แม่น้ำ คลอง ห้วย
	ภูเขาควน เนิน
	หมู่บ้าน

200/113

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วัชรพงษ์ วัชรพงษ์

อธิบดีกรมป่าไม้

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๐

เล่ม ๑๐๓ ตอนที่ ๒๓๕

ราชกิจจานุเบกษา

๓๑ ธันวาคม ๒๕๒๙

พระราชกฤษฎีกา
เพิกถอนเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า
ป่าไผ่บางช้าง บางส่วน ในท้องที่ตำบลเขาพระ
อำเภอรัตภูมิ จังหวัดสงขลา
พ.ศ. ๒๕๒๙

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๙
เป็นปีที่ ๔๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรเพิกถอนเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าไผ่บางช้าง บางส่วน ในท้องที่
ตำบลเขาพระ อำเภอรัตภูมิ จังหวัดสงขลา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๙ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
และมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๐๓ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาเพิกถอนเขตรักษาพันธุ์
สัตว์ป่า ป่าไผ่บางช้างบางส่วนในท้องที่ตำบลเขาพระอำเภอรัตภูมิ จังหวัดสงขลา พ.ศ. ๒๕๒๙”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

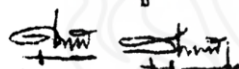
มาตรา ๓ ให้เพิกถอนเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ป่าไผ่บางช้าง บางส่วน ในท้องที่ตำบล
เขาพระ อำเภอรัตภูมิ จังหวัดสงขลา ออกจากการเป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าตามที่ กำหนดไว้โดย
พระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินป่าไผ่บางช้างในท้องที่ตำบลท่าชะมวงอำเภอรัตภูมิตำบลลุง
ตำบลทุ่งตำเสา อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา และตำบลทุ่งนุ้ย อำเภอกวนกาหลง จังหวัดสตูล
ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๒๑ ภายในแนวเขตที่เพิกถอนตามแผนที่ท้ายพระราช
กฤษฎีกานี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอก ป. ตีนสุตานนท์
นายกรัฐมนตรี

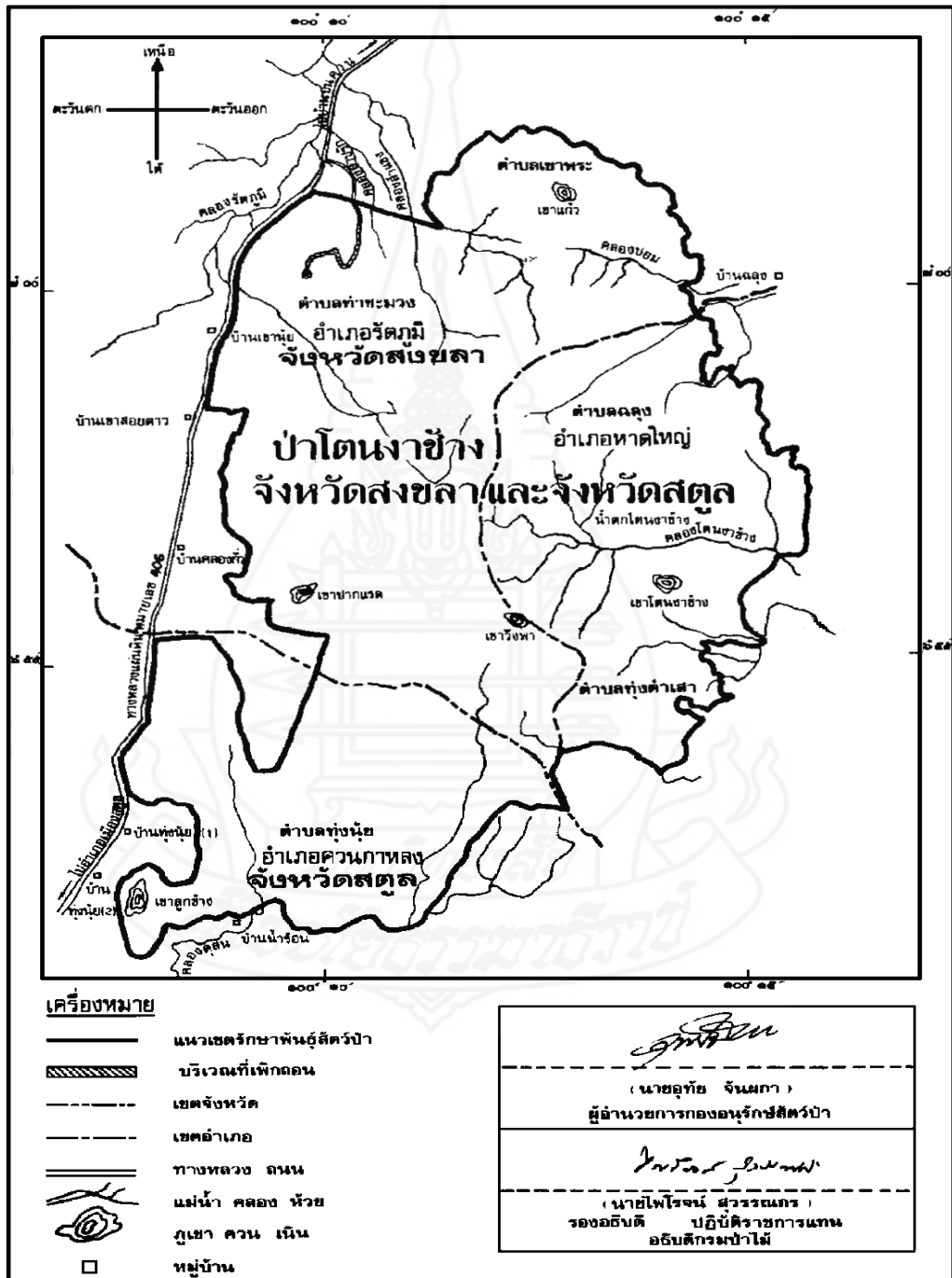
หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยจะทำการก่อสร้างสถานีโทรคมนาคมและเสาอากาศในท้องที่ตำบลเขาพระอำเภอรัตนบุรี จังหวัดสงขลาเนื้อที่ประมาณ ๒๘.๖๒ ไร่ ซึ่งอยู่ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าป่าโตนงาช้าง ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินป่าโตนงาช้าง ในท้องที่ตำบลท่าชะมวง อำเภอรัตนบุรี ตำบลลุง ตำบลทุ่งตำเสา อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา และตำบลทุ่งนุ้ย อำเภอควนกาหลง จังหวัดสตูล ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๒๑ (๑) เพื่อใช้ประโยชน์ในการก่อสร้างระบบโทรศัพท์ทางไกลชุมสายหาดใหญ่ -รัตนบุรี-เขาลูกกลม-สตูล สมควรเพิกถอนบริเวณ พื้นที่ดังกล่าวออกจากความเป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

(๑) ชื่อท้องที่ได้มีการเปลี่ยนแปลง เพราะได้มีการตั้ง “ตำบลเขาพระ” โดยโอนหมู่บ้านมาจากตำบลท่าชะมวง เมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ หลังจากที่ได้ออกพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินป่าโตนงาช้าง ฯลฯ ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๒๑ แล้ว

สำเนาถูกต้อง

นักวิชาการป่าไม้ 3

แผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกา
เพิกถอนเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ป่าโคกนางช้าง บางส่วน
ในท้องที่ตำบลเขาพระ อำเภอรัตนภูมิ จังหวัดสงขลา
พ.ศ. ๒๕๖๔

เนื้อที่ประมาณ ๒๔ ไร่ ๒ งาน ๔๔ ตารางวา
มาตราส่วน ๑ : ๑๐๐,๐๐๐
มาตรา ๑๐๐๐ ๐ ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ กิโลเมตร

ภาคผนวก ง

หนังสืออนุญาตให้เข้าไปทำการศึกษาหรือวิจัยทางวิชาการในพื้นที่ป่าอนุรักษ์

ที่ ทส ๐๙๐๗.๔/ 3870

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
วันที่ 1558
วันที่ 13 ส.ค. 2555
เวลา ๐๙.๓๐
กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

๖๑ ถนนพหลโยธิน แขวงลาดยาว เขตจตุจักร
กรุงเทพมหานคร ๑๐๙๐๐

5 มีนาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ขออนุญาตเข้าไปทำการศึกษาหรือวิจัยทางวิชาการในพื้นที่ป่าอนุรักษ์
(นางสาวศุทธรา สุนันท์กรณีย์ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช)

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

อ้างถึง หนังสือมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ที่ ศธ ๐๕๒๒.๒๓/๒๔๘๑ ลงวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๔

สิ่งที่ส่งมาด้วย เงื่อนไขประกอบการเข้าไปทำการศึกษาหรือวิจัยทางวิชาการในพื้นที่ป่าอนุรักษ์

ตามหนังสือที่อ้างถึง ส่งคำขออนุญาตเพื่อเข้าไปทำการศึกษาหรือวิจัยทางวิชาการในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ เรื่อง “ความตระหนักต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรนันทนาการฐานป่าไม้ของผู้มาเยือนน้ำตกโดนางช้าง จังหวัดสงขลา” ณ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าโดนางช้าง โดยมี นางสาวศุทธรา สุนันท์กรณีย์ เป็นหัวหน้าโครงการวิจัย ระยะเวลาศึกษาวิจัย ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๕ เพื่อให้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช พิจารณานั้น

กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช พิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า โครงการวิจัยดังกล่าว เป็นโครงการเพื่อประโยชน์ในการศึกษาหรือวิจัยทางวิชาการ ซึ่งต้องปฏิบัติการโดยพนักงานเจ้าหน้าที่ ดังนั้น จึงอนุญาตให้หัวหน้าเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าโดนางช้าง ในฐานะพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้ปฏิบัติการ โดยมีหน้าที่ ควบคุม กำกับ ดูแล การดำเนินการใดๆ ตามระเบียบซึ่งออกตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ อย่างเคร่งครัด ภายใต้การสนับสนุนการดำเนินการศึกษาวิจัยของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช โดย นางสาวศุทธรา สุนันท์กรณีย์ หัวหน้าโครงการฯ และให้ปฏิบัติตามเงื่อนไขประกอบการเข้าไปทำการศึกษาหรือ วิจัยทางวิชาการในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้ ถึงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๕ และก่อนคณะนักวิจัยเข้าไปดำเนินการศึกษาวิจัยในพื้นที่ต้องแจ้งเป็นหนังสือต่ออธิบดี กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ให้ทราบก่อนเข้าไปดำเนินการในพื้นที่อย่างน้อย ๑๕ วัน พร้อมทั้ง แจ้งพนักงานเจ้าหน้าที่ในพื้นที่ทราบก่อนทุกครั้งจึงเข้าไปดำเนินการได้ และเมื่อสิ้นสุดโครงการวิจัยแล้ว จะต้องส่ง รายงานผลการวิจัยฉบับสมบูรณ์ จำนวน ๕ เล่ม พร้อมแผ่นบันทึกข้อมูล จำนวน ๑ แผ่น ให้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ด้วย

ส่ง สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาแจ้งผู้วิจัยทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรภัทร ประยูรสิทธิ)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

เสนอประธานกรรมการประจำสาขาวิชา

☐ เพื่อโปรดพิจารณา

☒ เพื่อโปรดทราบ

☐ เพื่อโปรดเวียนแจ้ง

1. โฉนดของเอกสารที่เกี่ยวข้อง

๒๕ ม.ค. ๒๕๕๕ (๑๖๓๖)

๑๖๓๖/๑๖๓๖

๑๖๓๖/๑๖๓๖

๑๖๓๖/๑๖๓๖

๑๖๓๖/๑๖๓๖

๑๖๓๖/๑๖๓๖

๑๖๓๖/๑๖๓๖

๑๖๓๖/๑๖๓๖

๑๖๓๖/๑๖๓๖